037| Εἰμι ἐν τω μέσω ὑμῶν. Ἔλθετε πρός Με.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/037-εἰμι-ἐν-τῷ-μέσῳ-ὑμῶν-ἔλθετε-πρ/

Ἀναβῆτε ἔτι ἐγγύτερον πρὸς τοὺς Κόσμους, ἔνθα θὰ δυνηθῆτε ν' ἀντλήσητε τὴν Ζωὴν καὶ τοὺς καρποὺς καὶ Θεῖα αὐτῆς Νάματα.

Καθορῶ ὑμᾶς ἀπαρασκεύους καὶ ἀκαταρτίστους πρὸς Θείας τοιαύτας ἱεροτελεστίας. Διατί δέν θέλετε νὰ κατίδητε τὸ Ἅγιον τῶν τοιούτων στιγμῶν; Διατί δὲν δίδετε περισσοτέραν πίστιν εἰς τὰ ἐξαγγελλόμενα ὑμῖν; Ἐπεθύμουν νὰ ἔβλεπον ὑμᾶς δίδοντας μείζονα προσοχὴν καὶ ἀξίαν εἰς τὰς στιγμὰς ταύτας τῶν ἐπικοινωνιῶν, καθ' ἃς συντελοῦνται μυστηριώδεις λειτουργίαι ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν ὑμῶν, ἀλλ' ὑμεῖς **νηφάλιοι καὶ ἔμπλεοι κοσμικῶν μεριμνῶν καὶ φροντίδων** πορεύεσθε καὶ ἐν τῇ πορείᾳ ὑμῶν δὲν ἀποφέρετε τὰ ἐπιζητούμενα ἀποτελέσματα.

Οὐδεμία συνοχὴ πνευματικότητος καθορᾶται ἐν ὑμῖν καὶ ὁ δεσμὸς τῆς ἐπικοινωνίας τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καθίσταται ἀπομεμακρυσμένος καὶ διακεκομένος. Τὸ πνεῦμα ὑμῶν μὴ ἐξαιρόμενον ἐκεῖ, ὅπου ὤφειλεν νὰ ἐξαρθῇ, **ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ τὰ διδόμενα,** καὶ ἡ ἀλλοίωσις καθίσταται ἐμφανὴς τῆς μορφῆς τῆς ἐπικοινωνίας.

Μὴ ζητῆτε καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, νὰ κατέλθωσι πρὸς ὑμᾶς αἱ Πνευματικαί Δυνάμεις, ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ ἀναχθῆτε πρὸς ταύτας ὑμεῖς, **διότι ἀναγόμενοι ἐξέρχεσθε τοῦ ἀποπνικτικοῦ κλοιοῦ τοῦ κόσμου σας καὶ καθίστασθε ἐλεύθεροι τῶν δεσμῶν τῆς ὕλης καὶ ἐλευθερούμενοι τανύετε τὰς δυνάμεις ὑμῶν τὰς πνευματικὰς κατὰ βούλησιν μακρὰν πάσης κοσμικῆς μορφῆς καί πεπληρωμένας μορφῆς πνευματικότητος, ἣν θὰ ἀρυσθῆτε ἐν ταῖς ἐκτάσεσιν, ἐν αἷς εὑρισκόμενοι θὰ ἀντλήσητε.**

Θαρσεῖτε, μὴ δυσφορεῖτε καὶ μὴ λιποψυχῆτε εἰς οἱασδήποτε καὶ ἂν ἐμπέσητε δοκιμασίας, ὅτι πάντα πρὸς τὸ καλὸν ὑμῶν, ὡς καὶ ἄλλοτε σᾶς εἶπον, συντελοῦνται. **Ὁ δοκιμαζόμενος εἶναι ὁ ἄξιος μαθητής, ὅστις εἶναι ἐπιδεκτικὸς ἀνωτέρας παιδεύσεως. Ἑκάστη δοκιμασία εἶναι καὶ μία ἢ πολλαὶ γνώσεις, ἃς προσκτᾶται ὁ πάσχων, διότι ἐν ταύταις θέλουσι γεννηθῶσι αἱ καταστάσεις ἐκεῖναι, ἐν αἷς ἤθελεν ἐκδηλωθεῖ καὶ ἐμφανὴς καταστῇ ὁλόκληρος κόσμος ἰδεῶν καὶ συναισθημάτων, ὅστις ἤθελεν εἶναι νεκρὸς ἄνευ τῶν δοκιμασιῶν, αἵτινες προσφέρονται εἰς τὸν ἄνθρωπον.**

Ἐστὲ ὅθεν ἕτοιμοι διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην τοιαύτην κατάστασιν **καὶ καρτερικῶς ὑπομείνατε αὐτὰς μὴ λιποψυχοῦντες, ἀλλ' ἐν ἐπιγνώσει ὅτι αὗται προσφέρονται διὰ τὸ καλὸν ὑμῶν καὶ τὴν ἀνέλιξίν σας.** Ὑμεῖς ζητεῖτε νὰ διδάξητε ἐκείνους, οἵτινες μέλλουσι νὰ σᾶς πλησιάσωσιν, ἀλλὰ τί θὰ τοὺς διδάξητε καὶ πῶς θὰ δυνηθῆτε νὰ τοὺς μεταδώσητε τῆς ψυχῆς ὑμῶν τὰ συναισθήματα, **ἂν προηγουμένως δὲν ὑφίστανται ταῦτα ζῶντα ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν;** Καὶ διὰ νὰ εὕρωσιν ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν θέσιν, **ὀφείλετε νὰ ἔλθητε εἰς τὰς καταστάσεις τῆς δημιουργίας των, ἥτις συντελεῖται διὰ τῶν δοκιμασιῶν.**

Ἑκάστη δοκιμασία, εἶπον, δημιουργεῖ ἕνα κόσμον ἰδεῶν, ἐρωτημάτων καὶ συναισθημάτων καὶ ταῦτα εἶναι πλέον κτῆμα τοῦ δοκιμαζομένου ἀτόμου καὶ ἐκ τῶν οὕτω κτηθέντων ἐκχέει τότε καὶ ζῶσαν τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν εἰς τὰς ψυχὰς ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον παρ' αὐτοῦ διδαχθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ Ὑπερτέρα Παιδεία καὶ ταύτης ἔχουσι πάντες οἱ θέλοντες ν' ἀνέλθωσιν ἀνάγκην.

Θαρσεῖτε καὶ μὴν ἀποκαρδιοῦσθε. Ἐγὼ Εἰμι μεθ' ὑμῶν. Ἐγὼ ἐπισκοπῶ τῆς ζωῆς ὑμῶν καὶ τῶν πάντων καὶ ἐπίσταμαι τοῦ ἔργου μου, οὗ ὑμᾶς ἐξέλεξα μὲν ἐργάτας, ἀλλὰ θέλοντας. Τοῦτο παρ' ὑμῶν ἐξαρτᾶται. **Εἰ θέλετε οὕτω, θέλετε παιδευθῇ ἐν τῇ Ἐμῇ Παιδείᾳ, ἵνα καταστῆτε καὶ τοῦ ἔργου ἄξιοι ἐργάται.**

Θαρσεῖτε. Οὐδέποτε θὰ σᾶς ἐγκαταλείψω. Ὑμεῖς πράττετε ὅτι αἱ δυνάμεις ὑμῶν καὶ ἡ θέλησίς σας δύνανται νὰ προσφέρωσι καὶ Ἐγὼ καθορῶν τὸν ζῆλον ὑμῶν θὰ ἀναπτερώσω πάντα συμφώνως πρὸς τῆς ψυχῆς ὑμῶν τὰς ἐκζητήσεις.

Θαρρεῖτε καὶ μὴ λιποψυχῆτε. Θέλω νὰ μεταγγίσω εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν τὸ θάρρος, διότι ἐγγὺς ἐστὶν αἱ ἡμέραι τῶν μεγαλυτέρων πικριῶν, ἃς θέλετε δοκιμάσει. Μὴ κλονισθῆτε, **ἀλλὰ τότε δείξατε τὰ σημεῖα τῆς πίστεως πρὸς τὸν Διδάσκαλόν σας,** Ὃς ζητεῖ ἀφ' ὑμῶν ὑπομονὴν καὶ ἐν ἀλλήλοις καὶ πᾶσιν ἀγάπην, ἐπίγνωσιν ὅτι τὰ οὕτω συντελούμενα πρὸς οὓς ἀνωτέρω ἐξέθεσα σκοποὺς συντελοῦνται.

Ἔχετε θάρρος ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ δείξατε ὅτι εἶσθε, ὡς Ἐγώ, **ἐλεύθεροι,** μὴ δεσμευόμενοι εἰς τὰς ἀνάγκας σας καὶ μὴ ἐγκαταλείποντες εἰς τὰς τοιαύτας τρικυμίας ὅτι πρὶν ἐπρεσβεύατε μετ' ἀκλονήτου πίστεως. **Θέλετε πολὺ πικρανθῇ, ἀλλ' Ἐγὼ μεθ' ὑμῶν Εἰμι.**

Καταρτισθῆτε διὰ τὴν μυσταγωγίαν, ἣν ὅσον τάχιον θέλετε ἐκτελέσει. **Ἀναχθῆτε καὶ τὰς σκέψεις ὑμῶν ἐξάρετε, ἵνα ἀνεύρωσι τὸν Γεννήτορα αὐτῶν. Τοῦτον εὑροῦσαι ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Γαλήνη οὐδέποτε ἀφ' ὑμῶν ἤθελεν ἀποστῇ. Ἐστὲ ἐν Ἀγάπῃ καὶ τὰς Ἐντολάς Μου τηρεῖτε.**

17/4/1926